

Беҳзод ФАЗЛИДДИН

БОРСАН

Иллат ботқорига ботиб чарчадим,
Пушмон шаробини тобиб чарчадим.
Тўйдим Сенсизликка чорлар йўллардан,
Ўзимни дунёга сотиб чарчадим.

Сени Сенсизлардан излаганим рост,
Мункир туйулар-ла бузлаганим рост.
Нима қўлсан қўлдим, не бўлсан бўлдим,
Вале Сендан умид узмаганим рост.

Ботил ақидани бузмоқ истадим,
Сенга элттар китоб ёзмоқ истадим.
Иблис нағма қилиб йўлнимни тўсди,
Гоҳ ноҷор ақлдан озмоқ истадим...

Телба ҳолим кўриб малаклар қочди,
Йўқлик сархосида хайдим учди.
Шайтонга ҳай бердим, дўстга кўл бердим,
Яна Иймон дилга дарича очди.

Ҳар неъматда борсан, ҳар жонда борсан,
Заминда, ҳавода, осмонда борсан.
Нуринг-ла тўлмишdir жами оламлар,
Орзуларда борсан, армонда борсан.

Менда ҳам бормисан?
Менда ҳам борсан!

Ҳали дунё сутдай оқ эди,
Боғлар гўзл, осмон ложувард.
Қуёш ерга яқинроқ эди,
Ой юзида қўринмасди гард.

Тебранарди майсалар сокин,
Қўқдан ёби майнаволар.
Борлиқ узра Бахт эди ҳоким,
Жонга хузур тоза ҳаволар!..

Сезмай қолдим, қалб қандай қотди,
Қачон армон ёзоди куртак?
Тушларим ҳам ўзғариб кетди,
Энди барси олис бир эртак.

Қани кунлар – менга аталган,
Лойларгами ё ботиб қўйдим?
Ҳар заррадан чирой ахтарган
Қўзларимни йўқотиб қўйдим...

Умр – томчи-томчи тўклилган фурсат,
Лаҳзалик ёмғирдай ўтар бу муддат.

ОСМОНЛАРГА ДИЛ ШАЙДО

Ҳак дэя келгансан, ўзингни кўрсат,
Мунгайиб бир четда турмагин, Шеърим.
Муҳаббат қўлингда хур байроқ бўлсин,
Эл ичра пешонанг ярқироқ бўлсин,
Қадаминг пок бўлсин, йўлинг оқ бўлсин,
Ноҳоиз жойларда юрмагин, Шеърим.

Яшашдан чалғитар ўйларинг – мубҳам,
Холикнинг хукмига этма шак-шубҳа,
Илҳом – дил покловчи илоҳий тухфа,
Ижодни ўйинга бурмагин, Шеърим.

Минг турфа манзилу маконлар бўйлаб,
Ўтмишинг унутма, эртагни ўйла,
Ишқ бобида ёғон эртаклар сўйлаб,
Ёш қалбларни йўлдан урмагин, Шеърим.

Бағрингдан таралсин шульяни ёлқин,
Бор, бани башарнинг дардини олгин,
Мен утарман, Ҳақ деб сен мангу қолгин,
Замонлар заволин кўрмагин, Шеърим!

Ҳануз қалб шикаста, мажкол йўқ жонда,
Ўзимни ўзингда топгим келади.
Сен менинг кўзимни ўяётганда,
Мен сенинг кўзингдан ўпгим келади.

Воҳ, кимга айландим, асли ким эдим?
Ўйларим бечора, сўзларим етим,
Кўнглимнинг кўзига кўимилиб кетдим –
Мен каби ўзига зорлар бормикан?

Сирлар салтанати сир очар гоҳи,
Жаннатий хислардан энтикар руҳим!
Ҳануз ором бермас кўхна андуҳим –
Хайдимдай хафиф хурлар бормикан?

Ҳақ Калом ёш кўшиди кўзда ёшимга,
Ёт сўзлар тош каби тегар тишишга,
Тарҳи тоза тошлар кирап тушимга –
Жилоси сўннмаган дурлар бормикан?

Кимлар не демади саҳни ашъорда,
Бирори насиҳат, бошқаси зарда...
Ўқиб берармидим рўзи Махшарда –
Иймонга кафолат шеърлар бормикан?

Севганим, севилганман,
Орзуга берилганман.
Гоҳ аламдан мунгайиб,
Гоҳ магрур керилганман.

Осмонларга дил шайдо...
Наҳот Бахтдан йўл айро?!
Тошқин сойдай юрагим
Бу дам сокин бир дарё.

О, қайдасиз, ойюзлар,
Ерда юрган юлдузлар.
Мен сочин тортмасам ҳам
Ортимдан кувган қизлар?

У айтади: нодирсан,
Бекиёссан, ботирсан,
Ҳар нарсага қодирсан.

Бу айтади: кимсан сен?
Иллат тўла хумсан сен.

Кўлда турмас кумсан сен.

У шивирлар: тур, бўлгин,

Балиқларга тур бўлгин,

Зўрлар ичра зўр бўлгин.

Недан кўнгил гашлиги,
Қани ул бебошлигим?
Қўзларимдан ёш бўлиб
Оқиб борар ёшлигим!..

Севганим, севилганман,
Армонга эврилганман.
Чакиргандга Бахт қизи,
Бориша эринганман...

Бунинг ҳам жони бор демайсиз,
Бир қошиқ қони бор демайсиз,
Кетар бир они бор демайсиз,
Билмайсиз, дардимни билмайсиз.

Сўзимда қолмади ҳаловат,
Бегарас севмак ҳам жасорат...
Адолат қаерда, адолат?
Кўнгилни назарга илмайсиз.

Ўзимни кўмганман қалбимга,
Ачинмай кўиганман қадримга,
Ўлилар кетсам ҳам, қабримга
Таъна таъмасиз келмайсиз.

Ў, кимлар ўтмади бу даҳри дундан,
Не-не давру даврон, замонлар ўтди.
Кимга ўйингоҳ-у, кимларга зиндан,
Оташпаст ўтди, шомонлар ўтди;

Гоҳ шодлик шароби, гоҳ фамбодалар –
Илпакка ўранган ҳарамлар ўтди.
Мангу қоломади фиръавъзодалар,
Қонсугта чўмилган санамлар ўтди;

Чиркин чирмандалар, маъюс машшоқлар,
Фурурни таҳқирлаб қанчалар ўтди.
Нобуд бўлди не-не шаҳар, қишлоқлар,
Дунёсидан дунёваччалар ўтди;

Ўтдилар, ўтдилар, ўтдилар қатор,
Қорунлар, ҳорунлар – ўтмаслар ўтди.
Ўткинчилар келди тақрор ва тақрор,
Гё фано кўли етмаслар ўтди;

Ўткувчи очуннинг ўтиш фаслида,
Ҳақиқат бўғзида мангу бўз қолди.
Барини бир ёқлиқ қимлек қасиди
Фақат Сўз, фақат Сўз, фақат Сўз қолди.

У айтади: кимсан сен?
Иллат тўла хумсан сен.
Кўлда турмас кумсан сен.

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Нияти холису кўзи бетайма
Ўқувчи, Қўнгилни ўқувчи йўқми?

Бу пичирлар: ўч энди,
Ҳечдан кўра кеч энди,
Ўз уйнинг кўч энди.

У айтади: ўқ бўлсанг,
Бу айтади: ўқ бўлсанг...

НОЯБРЬ

Ёмғир қуя бошлади бирдан,
Савалайди биллур қамчилар.
Панароқка қочгани билан
Топиб олар йўлни томчилар.

Парво қимлас симёоч хумпар,
Бошдан-сёёк ҳўл бўлган жиққа.
Рақсга тушар олтин япроқлар
Шитир-шитир – ёмғиркўшиқи.

Мўлтирайди бекатлар юпун,
Майоъс тортар ёғиз хиёбон.
Ниманидир эслатиш учун
Гумбурлайди қоп-кора осмон.

Шу баҳона ютмади заҳар –
Ёмғир ювий кетди барини.
Ғуборлардан зериқкан шаҳар
Чайиб олди кўйлакларини.

Бир муддатга китобингни ёп,
Мавхумотдан нигоҳинти уз.
Табиатнинг ўзи зўр китоб,
Бугун унинг қаҳрамони – Куз.

Қара, асар топилмас бундай,
Тебранади боғлар – руҳафзо.
Неларнидир эса олганда,
Энтиқади заъфарон дунё.

Тура турсин эски кўзойнак,
Боққин очик кўз билан бундок.
Деразангга барг отган кузак
Мунча маъюс, мунчалар кувноқ.

Ўйлатмасин ортиқ тартиби,
Шундогича олам мукаммал.
Кўя турғин ҳаво таркибин,
Тўйиб-тўйиб нафас ол аввал.

Кушлар келиб, кушлар қайтмоқда,
Билганича чалиб сурнайлар.
Кимлар учун видо айтмоқда
Тириклика ташна тўргайлар.

Ҳаёт шудир – қанча тежмай,
Вақти бевақт ўтилган ҳазон.
Бор бўйича, бўяб-бехамай,
Тасвирилайди мусаввир Мезон...

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи йўқми?

Ҳануз ўзи билан андармон ҳамма,
Ўзидан бир ҳатлаб ўтгувчи

Рассом Шаҳноз Абдуллаева болалик пайтидаёқ Ўзбекистон халқ рассоми Чингиз Аҳмаровдан тасвирий санъатнинг илк алифбосини ўзлаштиришга муясар бўлди. “Тақдир тақозоси билан отам бевакт оламдан кўз юмди, – дейди рассом. – Биз, болаларнинг тарбияси билан асосан бувам – Чингиз Аҳмаров шуғулланган. Опа-укаларим орасида расм чизишга қизиқишим борлигини илғаган бувам рассомлик мактабига ўқишига даъват этди. Ўқишиндан бўш вақтларимда бувамнинг устахонасиша шошилардим. Устахона менга амалий мактаб вазифасини ўтаганди”.

Ч.Аҳмаров Шаҳнозга устозлик қилиш билан бирга, унда қадимий ва йўта асрлар санъатнинг ноёб дурданаларига меҳр уйғотди. Рассом устозидан мавзуу ва ранг ташлаш сирларини пухта ўзлаштириди. Илк ижодин тархий мавзуда бошлаган Шаҳноз кўпроқ Алишер Навоий асарлари асосида суратлар чизди. Соҳибкори Амир Темур саройи маликарнинг гўзал, оқила сиймопарини тасвирилашга ҳаракат қилди. 1990 йиллар бошида Ўзбекистон тасвирий санъатида янги номлар ва оқимлар пайдо бўлди, фалсафага бой, турли усуслардаги асарлар яратила бошланди. Бу жаравёда Шаҳноз ҳам бор эди. 1996 йили “Чингиз Аҳмаров ва унинг шоғирлари” кўргазмасидаги

— Кўргазма мавзуу ва рангларнинг хилма-хиллиги билан томошабинларда катта таассурот қолдири. Шоҳона либосларга бурканган маликалар ва номдор Шарқ аёллари, замондош аёлларнинг мафтункор образлари турли талқинларда акс этган. Кўк, сариқа мойил яшил ранг ўрнини оч қизил, сариқа мойил пушти ранглар тўлдирибди..

— Аёл... табиатнинг энг азиз, гўзл инъоми, рассом таъбири билан айтганда, мафтункор санъат асаридир. Мен аёллар иштироқида композиция яратётганимда упарнинг нағис чехраси ҳамда самимий инсоний фазилатларини кўз олдимга келтираман.

Бу санъат турлари инсон қалбига жуда яқин, сингиб кетган, десак муболага бўлмайди.

Ўзбекистон халқ рассоми Чингиз Аҳмаров ва шоғирди Шаҳноз Абдуллаева (1987).

Қайси қасб эгаси бўлишидан қатъи назар, образ яратишида улардан нимадир олишига уринаман. Солгилмини тикилаш учун тиббий муолажа оләтганимда ҳамширангнинг узини ва ишини кузатдим. Бир ўзи ийгирмадан зиёд беморга тиббий хизмат кўрсатди. Иши кўп ва тигиз бўлса-да, беморларни кулдириб, кўнглини кўтаради. Ишини сидқидидан бажаради. Ҳеч кимни ҳифа қилимай, ширин сўзи билан беморларга дадла беради. Ана сизга меҳрибон, мунис аёл портрети. Яқинда таникли олима аёл билан сұхbatлашишга муясар бўлдим. Иккى фарзандини воғоя етказиб, олий мавзумоти қилиб, илмий салоҳиятини ошириш мақсадиди ҳорижга жўнатган. Опанинг бағрикенглигига ҳавасим келди. Аёл қандай шароитда бўлмасин, барибир, ҳаётни гўзл қилиши лозим. Асарларимда аёл образи етакчилик қилиди ва уларни чизишдан чарчамайман. Илгари афсоналардаги маъбуналарни тасвириланг бўлсан, ишни оддий аёллар қиёфасини чизаман. Ота-сингилларнинг кундалик турмушини кузатиб, мавзуу топаман. Рангларни ташлаш тасаввуримга, қарашларимга боғлиқ. Мен ҳозир иссиқ ранглар куршовидаман.

— “Мадонналар”, “Анорли жаннат”, “Мақом”, “Чолғучилар”, “Боғда аргимочк учётган қизлар”, сингари асарларнинг ҳақида тутхалсангиз. “Дўлпилар” учлиги Тасвирий санъат ҳафталигига эътироф этилди. Кимдир миллий дўлпилар деса, яна кимдир бу оиласизми, деди...

— “Мадонналар” номли картинаими касбдошларим Андрей Рублевнинг “Троица” асарига ўхшатишида. Композицияда учта она ва учта бола тасвирланган. Ҳар бир она-болани бир-бируни токралмасдан чизишга ҳаракат қилдим. Ер юзида уларни битта нарса боғлаб туради. У ҳам бўлса – тинчлик. Фарб тасвирий санъатини кўпроқ кузатман. Унда мадонна бола билан мафтункор. Бизнинг ҳалқимиз ҳам болажон. Мен учун энг гўзл аёл – боласи қўксиди ухлаштган аёл... “Жаннат” номли асаримдаги бое ҳам бундан мустасо эмас. “Рақсса ва чолғучилар” картинасида акс этган манзаралар эса кўрган-кечигранларим асосида чизилган. Бу мавзулар абадий. Рақс ҳам ашула.

Дўуппи, утов, уй. Учлик. Бири аёл дўпписи, бирорак дўпписи, ўртадаги оса утов. Ҳошияси жуда чиройли. Мен дўлпини ўйга, копаверса, Ватанга ўшаштаман. Қадимдан ҳалқимиз орасида бош кийим азиз хисобланган. Ўйда дўлпиларим бисёр. Бувам совға киларди, ўзим ҳам сотиб олардим. Ёшлигимда дўлпилар асосида натормортлар чизганим.

— Эштишишча, рақсга қизиқарсанисиз. Чингиз Аҳмаровдай устоз рассом таъсирида бу соҳага меҳр қўймаганингизда ким бўлардингиз: рақсоми ёки рассом?

— Ҳа, рақсга қизиқардим. Ҳеч ким кўлимдан тутиб рақсга олиб бормаган. Мен ҳам оддий болаларга ўхшаб расм чизардим. Ўша пайтда бир одам турти бўлиши, ахамият берини керак эди. Тақдир отам билан устозим Чингиз Аҳмаровни учраштириди, улар яхши ништада ота-ўғил тунишиди. Бувам каби рассом бўлиш ҳаваси аста-секин

Анорли наторморт (2000)

ҳақиқатга айланди. Албатта, рассомлик табиатимга жуда мос. Тасвирий санъат мен учун кисмат, ҳаётим.

— Чингиз Аҳмаровнинг устоз-шоғирд анъаналари афсонага айланган. Устахонада узоқ йиллар устоз сабоқларидан баҳраманд бўлгансиз. Устозингиздан қандай фазилатлар сизга ўтган?

— Бувамдан инсонийлик фазилатларини олганимга ишонгим келади. Устозим кўй ишлар, чумолидек меҳнатшак эди. Менга: “Яхши асар яратиш учун ўн фоиз талан бўлса, тўқсон фоиз меҳнат қилиш керак” деб, таъкидларди. Шарқона одамийлик фазилатларидан хайратланардим ва ҳануз хайратдаман... Ўз касбнинг устаси сифатида рангтасвиридан берган сабоқлари қаблигимга сингиб кетган. Мен ҳам бувам каби тинмай ишлана ҳаракат қиласаман. Илҳом келишини кутмай, ҳар куни режа асосида ишламан. Ишни охиригача етказишга ҳаракат қиласаман. Масалан, “Маком” номли асаримни беш йил ишладим. 2009 йили “Миллий либослар” галереясида илк бор намойиш этилди. “Мадонналар” асаримни ҳам узоқ ишладим. Бўёклари оддий кўринса-да, қават-қават суртилган.

Юртимизнинг сўлим гўшаларида саёҳат қилишни, атроф-олами кузатишни яхши кўраман. Шу тариқа кўрган-кечигранларимга рангларга, ранглар эса шаклларга айланни боради.

— Тасвирий санъатнинг охиги ўн беш йиллик тархиҳа назар солсак, санъатшунос Акбар Ҳакимов ва “5+1” гурухининг лойӣҳалари асосидаги кўргазмалар шуҳрат қозонди. Яқинда “Круг и...” гурухининг кўргазмаси ҳам ёшлар билан гавжум бўлди.

— Ҳозир ҳамма рассомлар ижод билан банд, лекин уларнинг тўқсон фоизи манзара чизади. Манзаралар тез сотилади. Бор-йўғи ўн фоиз ижодкорлар турли мавзуда чизади. Кўпинча эскирган мавзуу. Менинг ишларим кимгидир бир хил кўринар. Лекин олдимга ҳамиши соғ тасвирий вазифалар кўяман. Рангтасвириман. Композициядаги маъно иккимални режада бўлса-да, биринчи янгилиги яратиш. Ижодимни ислоҳ қилиб бораман ва олдимга кўйган вазифани бажаради. Ҳозир рассомлик даражаси пасайди, ўқиш даражаси ҳам пасайди. Ҳатто талабалар ҳам тириклини ўйлаб, бозорбот расмлар чизишади. Ҳамма ҳунарманд. Лекин вакт кутиб турмайди. Янги мавзулар устуда жиддий ишлаш учун бош қотириш керак, ўйлаш, янги форялар қидириш лозим. Янни изланиш ва яна изланиш асосий шиоримиз бўлиши керак.

Мусавирига билан кўп юзлашамиз, сұхbatлашамиз. Кўп йиллик кузатувлардан шундай хуласага келдим: Шаҳноз ўзи чизган асарларида яшайди, кувонади, эзгуликлар сари интилади. Мусавирига интилишлари йўлида омад тилаймиз.

Сарвара Қосимова
сұхbatлаши.

ЁШЛАР ОВОЗИ

Кўзларимга узоқ термулсанг,
Хали-хануз севасан, дебман.
Юрагинги тутсанг кўлимга,
Билмам нечнозлар қилибман.

Ой, ийларни қаритса ҳамки,
Номинг айтиб титраётир лаб.
Қаҷон кетиб, сўнг қочан келдинг,
Бемаҳалда юракни ҳатлаб.

Үттис гулнинг қай бири сўлган,
Қайси бири кўкарған яна.
Согинчларга сингиб бўлған дил,
Кетганимни қилишар таъна.

Тўйгулардан юксалди юрак,
Демак энди танибман сизни.
Фурсат сели юви ташлади,
Сиз юракда қолдирган изни.

Мени шоир қилди мухаббат,
Қўлларимга қалам тутқазиб.
Гарчи шеърим кисмат бўйса-да,
Мен ҳаётда кўйдим ютқазиб.

Шоирликни қилмовдим орзу,
Она, яна юрагим ёна.
Муҳаббатим келиб қошимга,
Шеър айтса-ю, севидан тонса.

Айроликдан куй чалар юрак,
Нолалари нотаниш ҳаёт.
Севги келиб қўзимдан ўлса,
Ҳаётлигим ўзи бир баёт.

Мен ишқа, ишқ менга муҳтоҳими,
Шу муҳтоҳлик бизни бир қилди.
Сочимдаги оппоқ қайгулар,
Үттизимда юракни тилди.

Бўлди, энди ортиқ ёзмайман,
Муҳаббатнинг кўзларин ёшлаб.
Қараబ туринг, бир куни ҳали,
Калбим уни келди бошлади.

Юрагимни ҳанжарлама, қўй,
Ўғирлама ақлу хушимни.
Сен бекорга овора бўлма,
Абгорлама ўнг тушумни.

Қаҳратонда музлатиб мени,
Саратонда дилни сарғайтма.
О, бекорга суханлар айтib,
Кўзларимнинг ёшини артма...

OTA

Ота, нигоҳнгда бир китоб кўрдим,
Ота, юзларингда шеърлар ўқидим.

Кия, роёнинг ахинчалингидан,
Хикмат ўқиб, ўрмак тўқидим.

Киров сочлар сабоқлар берди,
Бургут кўзларингда дунёни кўрдим.
Тасбех донасига ётмадим, аммо
Кўзларингга боқиб дунёни кўрдим.

Тиззанга бош кўйиб ухласам яна,
Унутсанг дунёнинг бор ташвишини.
Олтмишда кўзларинг қабаргани рост,
Адо этмоқ бўлиб дунёнишини.

Карогимдан кетсайди қайгулар,
Юзимга табассум инсайди.
Отамни, онамни қаритган,
Кўзимнинг жоласи тисайди.

Оташин қалбимнинг тубида,
Ўн йиллик қасмалар кўзгалди.
Юракнинг аламли зори деб
Мени аврамаган сўз қолди.

Қўнглимни бекорга оғритиб,
Тилладан қасрлар ясатманг.
Жондайн севганимсан, дея
Үтчинч – ўқситманг, кесатманг...

Гули Нозим

Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси жамоаси уюшма аъзоси, таникли шоир

Туроб ЮСУФ (Туроб Қоржовов)нинг вафоти муносабати билан мархумнинг оила аъзолари ва яқинларига ҳамдардлик билдиради.

ЖУМА КУНЛАРИ
ЧИҚАДИ

Сотудва наҳри эркин.

ТИЛ ЎРГАНИШГА ИШТИЁҚ

Тошкент шаҳрининг Яшнобод туманинг 61-мактабада инглиз тили ва адабиёти фан ойлиги якунланди. Шу йилнинг ноябрь ойи мобайнида мактабда инглиз тили бўйича қўшимча машрутотлар давом этиди, тўғараклар ҳар ҳафтада мунтазам ўтказилди. Инглиз адабиёти асарларидан кўргазмалар ташкил этилди. Мазкур ойликка мактабнинг тажрибали ўқитувчи, инглиз тилини чизишади. Мусавири замон билан ҳамнағаслиги, ҳаётсарлиги асарларига кўнган, тасвирий санъат мезонларига хос нағис ечим топган. Кўргазма баҳонасида рассомга бир неча савол билан мурожаат қилдик.

Рашид РАУПОВ
Суратда: фан ойлигининг якуний босқичидан лавҳа.

Манзилимиз: Тошкент - 100083, Матбуотчилар кўчаси, 3